

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

فرستنده: عثمان حیدری
۰۲ اگست ۲۰۱۴

تعداد اعضای جدید سازمان همکاری شانگهای افزایش می‌یابد

© Photo: SCO/Press Service

در جلسه وزیران خارجۀ روسیه، چین، تاجیکستان، قزاقستان، ازبکستان و قرقیزستان که ۳۱ جولای در دوشنبه برگزار شد طرح اسنادی در بارۀ چگونگی پذیرش اعضای جدید در آن سازمان تصویب شد و این یکی از تصمیم‌های عمده آن جلسه بود و با تصویب نهائی آن در جلسه سران این سازمان در برابر کشور های ناظر ایران، هند، پاکستان و مغولستان چراق سبز روشن می‌شود.

این اسناد در دیدار سران به تصویب خواهد رسید که در سپتمبر سال جاری در دوشنبه برگزار می‌شود و امسال تاجیکستان صدر ادواری این سازمان است.

چهار ناظر این سازمان مدت‌ها است که خواهان پذیرش در این سازمان بوده و تا به حال در همه پروژہ های اقتصادی و سیاسی آن شرکت کرده اند. به عقیده «آکسی ماسلوف» کارشناس آموزشگاه عالی اقتصادی مسکو تمایل ایران، هند، پاکستان و مغولستان برای پذیرفتن به عضویت این سازمان منعکس کننده رشد اعتبار و نفوذ سازمان همکاری شانگهای در انظار کشور های آسیائی است. وی افزود:

در حال حاضر سازمان همکاری شانگهای به بازی نقش نیروی مقابل ناتو در آسیا آغاز می‌کند و به این خاطر کشور های آسیائی برای دفاع از منافع خود و کسب تضمینات معین مایل اند به عضویت این سازمان در آیند. الان این سازمان مخصوصاً به این دلیل رشد می‌کند که سیاست امریکا در آسیا بیش از حد سخت بوده و بر منافع این کشور ها فشار وارد می آورد و در حقیقت امر مغایر منافع کشور های آسیائی می باشد. به این خاطر تمایل ایران، هند، پاکستان و مغولستان به وارد شدن به این سازمان طبیعی است. یک نکته دیگری که باید در نظر گرفته شود، افزایش نقش چین در جهان سبب آن شده که بسیاری کشور ها بدون پشتوانه از خارج از همکاری مستقیم با چین خودداری می کنند. در این زمینه عضویت کشور ها در سازمان شانگهای این را تضمین می‌کند که چین در قالب موازین سازمان شانگهای منافع این کشور ها را رعایت خواهد کرد.

به نظر «لئونید گوسف» محقق مرکز تحقیقات بین‌المللی وابسته به مؤسسه مناسبات بین‌المللی مسکو، گسترش سازمان شانگهای به حساب ایران، هند، پاکستان و مغولستان به این سازمان امکان خواهد داد که به عنوان یک مرکز در سیاست جهانی سطح کیفیاً جدید همکاری‌ها را معرفی کند. گوسف گفت: پیوستن این کشور ها به سازمان شانگهای به عنوان عضو دارای حقوق و اختیارات کامل به معنای تبدیل آن سازمان به یک ساختار مقتدری خواهد بود. این یک نیروی قدرتمند جایگزینی بوده و آن را در جهان بسیار جدی تلقی خواهند کرد.

به عقیده الکسی ماسلوف، زمان طولانی این دیدگاه رایج بود که پذیرش کشور های دارای اختلاف در سازمان شانگهای مثلاً هند و پاکستان برای موجودیت آن خطرناک می‌باشد زیرا اصطکاک های داخلی را افزایش می‌دهد که بدون این هم هست. ولی راویط ویژه هم میان چین و پاکستان است و چین از ورود پاکستان به سازمان شانگهای حمایت می‌کند و روسیه فعلاً نه از ورود ایران، مغولستان و هند طرفداری می کند. الان به حساب این چهار کشور در آسیا یک سازمان بسیار نیرومند دارای شبکه مقتدر اقتصاد و فرهنگ و حتی آموزش و پرورش تشکیل می شود. در جلسه وزیران خارجه در دوشنبه همچنین پیشنهادی پروژۀ ستراتیژی پیشرفت سازمان شانگهای تا سال ۲۰۲۵ تصویب شد که از طرف روسیه ارایه شده بود. هدف آن به حد اقل رساندن نفوذ فرایندۀ منفی جهانی و منطقه‌ئی در حرم سازمان شانگهای و ارتقای نقش و اهمیت آن در حل مسایل جهان شمول است. خواندن کامل متن:

http://persian.ruvr.ru/2014_08_01/275377033

افزوده فرستنده:

این که گفته اند «جائی که فشار باشد مقاومت هم به وجود می آید» در مناسبات بین المللی هم می تواند درستی خود را به اثبات برساند. زیرا همه می دانیم از زمانی که پیمان وارسا و شوروی از بین رفته، روزی نیست که پیمان جنایتکار ناتو، محلی را به خاک و خون نکشانیده باشد. همین روش جنایتکارانه برای تمام کشور های جهان فقط دوراه گذاشته است. یعنی یا باید حلقه غلامی ناتو را به گردن انداخته و به کشور های عضو ناتو و در رأس همه امپریالیسم امریکا امکان دهد تا دار و ندارشان را به غارت برده و خود به سازآنها برقصند و یا این که به قصد مقاومت به فکر ایجاد یک پیمان نظامی جدیدی بیفتد که در صورت لزوم توان بازدارندگی از حملات ناتو را داشته باشد.

پیمان شانگهای که روی چنین ضرورتی در حال شکل گیری و قوام خود است، با آن که در شرایط کنونی، وجه دفاعی آن متبازل است، مگر برای همیشه چنین باقی نمانده در نهایت خود به گرگی مبدل خواهد شد که حیات ضعیف را نیست خواهد نمود.

با آن که فعلاً میکانیزمهای همکاری متقابل بین اعضاء تا حدی روش است، اما به یقین در دراز مدت بین سه نیروی اساسی آن یعنی روسیه، چین و هند بر سر نقش تعیین کننده داشتن، اختلافاتی بروز خواهد کرد که چه بسا، پیمان از درون به جان هم بیفتند. کاری که امپریالیزم ناتو از همین حالا برای آن برنامه های خاص خود را دارد.

عثمان حیدری